

תוספת דיגוסול לבונת פיטום של עגלים*

תכנית ושיתות

הרכיבו שתי קבוצות של עגלים פריזיים-ישראלים, שעד לניסוי אובסו בתערובת-פיטום מסחרית רגילה.

הטיפוליים

א — תערובת מסחרית, בה הוחלפו בכל טונה 10 ק"ג גרגירים, 5 ק"ג כוספה, 8 ק"ג סידנית ו-2 ק"ג דיסידי — ב-25 ק"ג דיגוסול.

ב — תערובת מסחרית רגילה, ששימשה להיקש. שתי התערובות הוכנו ב„AMILUBER“, וההרכב הכימי שלחן היה דומה בכלל.

המזון המרוכז אובס באופן חופשי, אך ווסת באופן שנמנעו שאירוע באיבוס. העגלים אכלו כשהם קשורים. בנוסף למנת המזון המרוכז, אובסו 2 ק"ג שחחת בראש ליום. הבקר שוכן בסככה בעלת מפצמת.

הניסוי הוחל לאחר תקופת הכנה בת 12 ימים, נמשך כחצי שנה, ונסתהים עם שחיטתם של העגלים, ואו נבחנה תפוקת בשרם.

* מפרסומי מכון וולקני לחקר החקלאות 1968, סדרה ה', מס' 787.

דיגוסול הוא חומר המופק משאריות ארגانيות נת呵ליכי תסיסה מיוחדים. מייצרת אותו חברת פולקמן ז"ר קופלר, תל-אביב. החברה המייצרת טוענת שמדובר זה הוא מקור עשיר לחמרי גדייה בלתי מוגדרים, והוא מעורר את הפעולות המיקרוביולוגית המשנית לתהילכי העיכול.

כו נמסר, שבניסויים בארץ ובחדים מימי הארץ גרמה נוספת של דיגוסול למנת הפיטום — יירוז הגדילה ושיפור נצילות המזון של בעלי חיים בנסיבות שונים.

לפי בקשה החברה, ובמימוןה, נערכ בנה-עיר ניסוי שטרתו היה לבדוק את השפעת החומר הניל על התפותותם של עגלים פריזיים-ישראלים. ההרכב הטיפוסי של הדיגוסול, כפי שמסרו היוצרים, הוא (באחוזים) : חלבון כללי — 15%, שומן — 6%, תאית — 8, חמץ"ח — 14%, אפר — 50%, לחות — 7%. האפר בדיגוסול מכיל 12% סידן, 1.5% זרחן, 1.3% ברזל וכן כמותות קטנות של מגנזיום, נחושת, מאנגן, אבץ, קובלט, אשלגן וגתרן.

תנתן ואוות
תוספת המשקל הכללית, קצב הגידילה, כמות
המזון שנרכזו ונצלות המזון — מסוכמים בטבלה 1.
תוצאות מבחן תפוקת הבשר והרכיב הטבחה —
מסוכמות בטבלה 2.

דינן
קצב הגידילה. התוספת היומיית בקבוצת הניסוי
עלתה על זו שבקבוצת ההיקש בכדי 50 גרם ליום,
בממוצע לכל תקופה הניסוי. ההפרשים בין הקבוצות
היו גדולים מאוד בתחלת הניסוי (200 גרם ליום),
ופחתו בהדרגה מחדש לחודש.
נצילות המזון. מכיוון שמנות המזון לשתי הקבוצות
היו שווות, התרטט ההבדל בקצב הגידילה — אף
בנצלות המזון.

ממוצע לכל תקופה הניסוי, נתקבל הפרש של 0.4
יח"מ לכל ק"ג משקל חי מיוצר.

תפקת הבשר. לקבוצת הדיגוסול היה יתרון ברור
ובולט הונ בתפקיד הבשר והונ בטיב הטבחה.
אחוז התפקה הממוצע של קבוצת הניסוי היה
גדל יותר, אחוז העצם — קטן יותר, ועם זאת
היו הטבחות פחות שמנות מאשר של קבוצת ההיקש.
שלושה גורמים אלה יחד הטרפו להפרש של 1.5
באחוז בשר אכיל מהמשקל الحي נתו.
לפי שיפוט ויוזאלי של הסוחרים קוני הבקר,
היו טבחות קבוצת הדיגוסול באיכות מעולה, ובמידה
בולטת ביותר בהשוואה לאיכות הטבחות של קבוצת
ההיקש.

דוד לוי, צבי הולצער, ד. זולקנין
האגף לבניינים,
מכון וולקני לחקר החקלאות

סבלה 1. תוספת המשקל, קצב הגידילה, צבירתנו אמדונו וניצולו

הספק	דיגוסול	הספק
5	6	מספר ראשונים
271.0	274.2	משקל החלמי, ק"ג
473	478.0	משקל סופי, ק"ג
202.8	203.8	תוספת משקל כלימי, ק"ג
191	183	מספר ימים בניסוי
1062±29	1114±30	תוספה משקל יומית — גורמים
1382.5	1318.5	צריכת מזון פרוכץ, ק"ג
394.0	374.0	צריכת שחח, ק"ג
1417.6	1351.2	סה"כ צריכת מזון, יח"מ ¹
7.0	6.6	יח"מ לייזור ק"ג משקל חי

¹ ק"ג אחד מזון פרוכץ = 0.90 יח"מ;
ק"ג אחד שחח = 0.44 יח"מ.

סבלה 2. הרכיב הבוגר והטבחה של עגלי קבוצות הניסוי

היקש	דיגוסול	הספק
5	6	מספר ראשונים
450.1	454.1	משקל חי גטו (מחוז 5%), ק"ג
256.4	264.5	משקל הטבחה, ק"ג
56.9	58.2	אחוז החטקה
73.6	75.9	משקל איברים חייזוגיים, ק"ג
18.0	17.0	" " פנימיים, ק"ג
1.24	1.21	אחוז עור הלב הכרס בגטו
11.6	9.5	משקל עור הכליות והפטשעה, ק"ג
4.5	3.6	אחוז עור הכליות והפטשעה מהטבחה
7.1	4.5	משקל שומן שקורצץ מהטבחה, ק"ג
50.7	50.4	משקל העצמות, ק"ג
19.8	19.0	אחוז עצם בטבחה
203.8	212.7	משקל בשר אכיל, ק"ג
45.3	46.8	אחוז בשר אכיל מנגו
79.5	80.4	אחוז בשר אכיל מהטבחה